

ဇေယန (ရာမည)

အောင်မြင်စွာနှင့်

ပိညာဉ်လေးတောင်

အောင်မြတ်သာနှင့်ဝိညာဉ်လေးကောင်

"အရှေ့ကိုလျှောက်ပါလို့

အနောက်ကိုတဲ့ မျှော်လိုက်ရင်

တံခွန်တိုင် ရွှေကုက္ကားနဲ့

ဘုရားလေးတွေ ဘုရားလေးတွေ"

ရှင်လောင်း လှည့်လာတဲ့ အချိန် ဖွင့်လာတဲ့ သီချင်းသံက ကိုပျော့ရဲ့
ထန်းတောထဲအထိ ရောက်လာခဲ့တယ်။

"မောင်ဝိ ဘယ်က ရှင်လောင်း လှည့်လာတာလဲ"

"ဟိုဘက်ရွာက ဖြစ်မှာ ပေါ့ကွာ ဒီအချိန်က ရှင်ပြုတဲ့ အချိန်ပဲကို"

"ငါလည်း ငါ့သားတွေကို ရှင်ပြုပေးချင် လိုက်တာကွာ"

"မင်း ကြိုးစားပေါ့ကွာ အားနေရင် ထန်းရည်ဆိုင်ပဲ ပြေးနေတဲ့
ကောင်က ဘယ်က ပိုက်ဆံနဲ့ ရှင်ပြုပေးမလဲ"

"ဟေ့ကောင် မောင်ဝိ ငါ့ကို အဲဒီလိုတော့ မပြောပါနဲ့ ငါ နောက်နေ့
ကစပြီး အလုပ် ကြိုးစားတော့မှာ ပါ မင်းမယုံရင် ကြည့်နေ နောက်နှစ်
ကျရင် ငါ့သားနှစ်ယောက်ကို ငါရှင်ပြုပေးမှာ အဲဒီအခါကျရင် မင်းက ဦး

ရွှေရိုးလုပ်ကွာ မင်းသဘောကျနေတဲ့ အပျိုကြီးမိနှောင်းကို ဒေါမိုးလုပ် ပေးဖို့ ငါစည်းရုံးပေးမယ်"

"ဟားဟား အဲဒီလိုဆိုတော့ လုပ်ရချည်သေးရဲ့ အခုတော့ တစ်ခွက် တစ်ဖလားမော့လိုက်ကြရအောင်"

"ရယ်ဒီ ဝမ်း တူး သရီး ချကွာ"

ကျွန်းတုံးရွာမှာ မောင်ဝိ ကျော်ကြီး ဖိုးလူ ထွန်းလှ ဆိုတဲ့ သူငယ်ချင်း လေးယောက် ရှိတယ်။ ငယ်ငယ်ထဲက ပခုံးဖက်ပြီး ပေါင်းလာတဲ့ သူတွေ ဖြစ်လို့ တစ်ယောက် အကူအညီလိုရင် တစ်ယောက်က ကူညီပေးကြ တယ်။ သူတို့ လေးယောက်ရဲ့ အကြိုက်ဆုံးကတော့ အရက်နဲ့ ထန်းရည် ပဲ။ အရက်နဲ့ ထန်းရည်သာ ရလို့ ကတော့ ငရဲပြည်အထိ သွားမယ်ဆိုတဲ့ ကောင်မျိုးတွေ။

လေး ယောက် ထဲ မှာ ကျော်ကြီးတစ်ယောက်ပဲ အိမ်ထောင်ကျပြီး သားနှစ်ယောက် မွေးထားတယ်။ ကျန်တဲ့ သူတွေက လူလွတ်တွေ။ မူး လာရင်တော့ တစ်ရွာလုံးကို ပတ်ရမ်းပြီး အော်ဆဲနေကြ။ အမူးပြေ သွား ရင်တော့ သူတို့ မဟုတ်သလို ဘာသိဘာသာ နေတတ်တဲ့ ကောင်တွေ။

"ကျော်ကြီးရှိလား ကျော်ကြီး"

"ဘယ်သူလဲဗျို့ "

"ငါပါ မှတ်ကြီးပါဟ"

"အေး မှတ်ကြီး ပြော ဘာကိစ္စလဲ"

"ငါတို့ အိမ်က ရေတွင်းအဟောင်း ဆယ်မလို့ လူလိုက်ရှာနေတာ မင်းတို့ လုပ်မလားဆိုပြီး အရင်လာမေးတာ"

"ဈေးကရော ဘယ်လောက်လဲ"

"ဈေးက တစ်တွင်းလုံး အပြီးစီး သုံးထောင် ယူလိုက်"

"သုံးထောင်တော့ မလုပ်နဲ့ ငါတို့ က လေးယောက်ဆိုတော့ လေးထောင်တော့ ပေးကွာ မင်း ရေတွင်းက အနက်ကြီး ငါတို့ အကုန်ဆယ်ရမှာ "

"အေးကွာ ထားလိုက် မင်းတို့ လုပ်မှာ သေချာရင် ငါလူထပ် မခေါ်တော့ဘူးနော် မနက်ဖြန် မနက်စောစော အိမ်ကို လာခဲ့ကြတော့"

"အေး အေး ငါဟိုကောင်တွေကိုခေါ်ပြီး လာခဲ့မယ်"

မှတ်ကြီး ထွက်သွားပြီးတဲ့ အချိန်

"မိန်းမ မနက်ဖြန် ငါ့ကို လက်ဖက်နဲ့ ကွမ်းရှာထားပေးဦး မှတ်ကြီး အိမ်က ရေတွင်းမတူးခင် ဆိုင်ရာတွေကို ပသရဦးမယ်"

"ကျုပ်ညနေ ဝယ်ထားပေးမယ် မနက်ဖြန် အလုပ်မလုပ်ခင် မမူးနေနဲ့ ဦး သတိလည်း ထားကြဦး"

"အေးပါ မိန်းမရယ် ငါတို့ က အလုပ်ပြီးမှ သောက်ကြတာပါ"

မိန်းမဖြစ်သူရဲ့ သံသာချိုအေး အသံလေးကို နားထောင်ရင်း အိမ်အောက်က ကွပ်ပျစ်လေးမှာ ကျော်ကြီး ခဏမှေးလိုက်တယ်။

အိပ်ပျော်လှဆဲဆဲ ဖြစ်နေတဲ့ အချိန်

"ဟဲ့ကောင် ကျော်ကြီး ထစမ်း" ဆိုတဲ့ အသံကိုကြားတော့ ကျော်ကြီး မျက်လုံး ဖွင့်ကြည့်လိုက်ပြီး

"ဘယ်သူလဲ ငါ့ကိုခေါ်နေတာ အသံပဲကြားပြီး လူလည်း မမြင်ရဘူး"

"ဟေ့ကောင် ငါက သစ်ပင်ပေါ်မှာ အပေါ်ကိုမော့ကြည့်"

ကျော်ကြီးလည်း အသံကြားရာ သစ်ပင်ကို မော့ကြည့်လိုက်တော့ လူ
ဝံလိုလို မျောက်ဝံလိုလို အမွေးထူထူနဲ့ အကောင် တစ်ကောင် ကျောပေး
ပြီး ထိုင်နေတာကို မြင်လိုက်ရတယ်။

"သစ်ပင်ပေါ်က အကောင် မင်းက ဘာကောင်လဲ လူဝံလိုလို မျောက်
ဝံလိုလိုနဲ့ "

"မင်း စကားမများ နဲ့ ကျော်ကြီး မနက်ဖြန် မင်းတို့ တူးမယ့် ရေတွင်း
နေရာက အရင်သင်္ချိုင်း အဟောင်းနော် ရေတွင်းဆယ်တဲ့ အခါ သံသေ
တ္တာ တစ်လုံးကို တွေ့လိမ့်မယ် တွေ့ရင် ဖွင့်မကြည့်နဲ့ ဖွင့်ကြည့်တာနဲ့
မင်းတို့ ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်"

"သေတ္တာထဲ ဘာပါလို့ လဲ ကျုပ်တို့ ဘာသာ ကြည့်ချင် ကြည့်မှာ ပေါ့
ခင်ဗျားနဲ့ ဘာဆိုလို့ တုံး"

"ဟေ့ကောင် ကျော်ကြီး မင်း အဲဒီရေတွင်း အကြောင်း ဘယ်လောက်
သိလို့ လဲ အဲဒီရေတွင်းက ဒီရွာ စမတည်ခင်တည်းက ရှိနေတာ အရင်ဒီ
ရွာက သင်္ချိုင်းကုန်း ဖုန်းဆိုးမြေနေရာ ဖြစ်ခဲ့တာ လူသေတွေ အသုဘချ
ရင် အဲဒီရေတွင်းထဲက ရေနဲ့ ချိုးပေးရတာ တစ်နေ့မှာ ဟိုဘက်ရွာကို
ဆားပြတိုက် လာတဲ့ ကောင်တွေက ရေတွင်းထဲကို သူတို့ ရဲ့ ပစ္စည်း သေ
တ္တာကိုပစ်ချပြီး နောက်မှ လာဆယ်ယူမယ်လို့ တိုင်ပင်ခဲ့ကြတယ် အဲဒီလို
တိုင်ပင်ပြီး နောက်ပိုင်း တစ်ယောက်အပေါ် တစ်ယောက် သစ္စာဖောက်
ပြီး အချင်းချင်း ပြန်သတ်ကြတာ အကုန်သေကုန်ရော အားလုံးက သေ
တ္တာကို စွဲတဲ့ စိတ်နဲ့ မကျွတ်သေးပဲ ရေတွင်းနားမှာ ရှိတဲ့ အပင်တွေပေါ်
မှာ နေကြတယ် မင်းတို့ ဒုက္ခရောက်မှာ စိုးလို့ ငါလာပြောတာ ငါသွား
တော့မယ်"

"ဟေ့ နေဦးလေ ခင်ဗျားက အဲဒီအကြောင်းတွေ ဘယ်လို သိနေတာ

လဲ ခင်ဗျားက ဘယ်သူလဲ"

"ငါက အဲဒီဓားပြအဖွဲ့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်လေ" ဆိုပြီး ကျောပေးနေရင်း ခေါင်းကို အရှေ့ဘက် လှည့်လာခဲ့တာ မျက်နှာမှာ ဓားခုတ်ရာ အတိုင်း သားနဲ့ အသားဖတ်တွေ ကွာကျနေတာကို မြင်လိုက်ရတဲ့ အချိန်

"အောင်မလေး သရဲ သရဲ "

"ကိုကျော်ကြီး ကိုကျော်ကြီး ရှင့်မလည်း မကြီးမငယ်နဲ့ အိပ်မက်မက် ပြီး ထအော်ရတယ်လို့ ဘာဖြစ်တာလဲ"

"မိန်းမ အိပ်မက်တွေ မကောင်းဘူး မနက်ဖြန် ရေတွင်းတူးဖို့ ကိစ္စ မ လုပ်ရင် ကောင်းမလားလို့ "

"ရှင့်စိတ်ထဲက စွဲနေလို့ ဖြစ်မှာ ပါ ရှင်လုပ်တာကလည်း ရှင့်သား နှစ်ယောက်ကို ရှင်ပြုပေးမလို့ ရည်စူးထားတာပဲဟာ ကုသိုလ်ရေးပဲတော် ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး"

ကျော်ကြီးလည်း မိန်းမဖြစ်သူရဲ့ စကားကို ကြားတော့ စိတ်အနည်းငယ် သက်သာ သွားတယ်။

မနက်ရောက်တော့

"ဟေ့ကောင်တွေ ပေါက်တူးတွေ ကြိုးတွေ အကုန်ပါပြီလား"

"ပါတယ်လေ အကုန်စုံပြီ လုပ်ငန်း စကြရအောင်"

မောင်ဝိရဲ့ စကားကိုကြားတော့ ကျော်ကြီးက ရေတွင်းနှုတ်ခမ်းမှာ အိမ်ကပါလာတဲ့ လက်ဖက်နဲ့ ကွမ်းယာကို တင်ပြီး အနှောင့်အယှက်တွေ မရှိအောင် ဆုတောင်း လိုက်တယ်။

"မောင်ဝိနဲ့ ထွန်းလှက အရင်ဆင်းပြီး ခဲတွေသဲတွေကို ထည့်ပေး ငါ

နဲ့ ဖိုးလူက အပေါ်ကနေ ဆွဲတင်မယ် မင်းတို့ မောရင် ငါတို့ ဆင်းမယ် "

"ရတယ် ငါတို့ အရင်ဆင်းပြီ"ဆိုပြီး ရေတွင်းထဲကို ဆင်းသွားခဲ့တယ်

။

မောင်ဝိနဲ့ ထွန်းလှ တင်ပေးတဲ့ ခဲနဲ့ သဲတွေကို ဆွဲတင်ရင်း ဆယ်နေ လိုက်တာ အချိန်အတော် ကြာသွားတယ်။

"ကျော်ကြီး ရေတွင်းအောက်မှာ သံသေတ္တာ တစ်လုံးကွ ဘာတွေပါ လဲတော့ မသိဘူး အလေးကြီးပဲ"

မောင်ဝိရဲ့ အော်သံကို ကြားတော့ မနေ့ကမက်တဲ့ အိပ်မက် အကြောင်းကို ကျော်ကြီး သတိရသွားတယ်။

"ဟေ့ကောင် မောင်ဝိ အဲဒီသေတ္တာကို မဖွင့်ကြည့်နဲ့ "

"ဘာတွေပါလဲ ဆိုတာ သိအောင်တော့ ဖွင့်ကြည့်ရမှာ ပဲ သေ့က ခတ်ထားတော့ မင်းတို့ နှစ်ယောက် အပေါ်ကနေ သံတူးရွင်းတစ်ချောင်း ယူပြီး ဆင်းလာခဲ့ အထဲမှာ ရတနာတွေ ပါလာရင်တော့ ငါတို့ ထောပြီ"

မောင်ဝိရဲ့ စကားကို ကြားတော့ ကျော်ကြီး လောဘဇောတွေ တက် လာခဲ့တယ်။

"အိုကွာ အိပ်မက်ဆိုတာ အဖျက်လည်း ဖြစ်တတ်တာပဲ ငါတို့ နဲ့ ထိုက်လို့ ရတာ ဘာဖြစ်ဖြစ်ကွာ ဆင်းပြီး ဖွင့်ကြည့်မယ်" ဆိုပြီး သံတူးရွင်းကို ခါးကြားထိုးကာ ရေတွင်းထဲကို ဆင်းလာခဲ့လိုက်တယ်။

"ဖိုးလူ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး ယူဆင်းလာခဲ့ဦး ငါတို့ ဓာတ်မီးအား ကုန် တော့မယ် "

အောက်ကနေ အော်ပြောတဲ့ အသံကြောင့် ဖိုးလူ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး

ကို ယူကာ ရေတွင်းထဲကို ဆင်းလာ ခဲ့လိုက်တယ်။

ရေတွင်းအောက် ရောက်တော့

"ဘယ်မှာ လဲ သေတ္တာ"

"ဒီမှာ လေ ဟီးဟီးဟီးဟီး" ဆိုပြီး ရေတွင်းနံရံထဲကနေ မျက်နှာ အသားလန်နေတဲ့ ပုံဆိုးပန်းဆိုး နာနာဘာဝတွေ ထွက်လာခဲ့တယ်။

"အမလေး သရဲ သရဲ မောင်ဝိ မြန်မြန် တက်ပြေးဟ ရေတွင်းထဲမှာ သရဲတွေ "

ကျော်ကြီးက မောင်ဝိကို လှုပ်ပြီး ပြောလိုက်ပေမဲ့ မောင်ဝိက တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်။

"ဟေ့ကောင် မောင်ဝိ မောင်ဝိ" ဆိုပြီး ပခုံးကို လှုပ်ပြီး ပြောလိုက်တော့မှာ မျက်ဖြူလန်ပြီး အနောက်ကို လဲကျလာတဲ့ မောင်ဝိကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

မောင်ဝိရဲ့ ဘေးမှာ တော့ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်နေတဲ့ မျက်နှာတွေနဲ့ နာနာဘာဝတွေကို မြင်လိုက်ရပြီး ကျော်ကြီး သတိမေ့ သွားတယ်။

သတိပြန်ရလာတော့ ရေတွင်းထဲမှာ မဟုတ်တော့ပဲ အိမ်ရှေ့ ခြံစည်းရိုးနား ရောက်နေတယ်။ ဘေးမှာ တော့ မောင်ဝိ ဖိုးလူနဲ့ ထွန်းလှကို မြင်လိုက် ရတယ်။

"ကျော်ကြီးတို့ ရေတွင်းဆယ်ရင်း သေကုန်ပြီတဲ့ ဘယ်လို ဖြစ်ကြတာလဲ မသိဘူး သွားကြည့် ရအောင်" ဆိုပြီး အိမ်ဘေးက ကိုဝင်းရဲ့ စကားကိုကြားတော့ ကျော်ကြီးတို့ လေးယောက် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြတယ်။

"ဟေ့ကောင် မောင်ဝိ ငါတို့ က ဘာလို့ သေရမှာ လဲ မသေလို့ အခုအိမ်ရှေ့ ရောက်နေတာလေ"

ကျော်ကြီးရဲ့ စကားကို ကြားတော့ မောင်ဝိက ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုချလိုက်တယ်။

"ကျော်ကြီး ကိုဝင်းပြောတာ ဟုတ်တယ် ငါတို့ က လူမဟုတ်တော့ဘူး ခုနက လူတွေ ငါတို့ ကို ဝင်တိုက်သွားတာ ငါတို့ ကို သူတို့ မတွေ့တော့ဘူး ငါတို့ က သေသွားပြီ"

"ဟာကွာ မဖြစ်နိုင်တာ သူတို့ ပြောတာ ဟုတ်မဟုတ် သွားကြည့်ရအောင်"လို့ ပြောပြီး လူအုပ်ကြီးနဲ့ အတူ လိုက်သွားခဲ့တယ်။

ရေတွင်းနားလည်း ရောက်ရော

"အဟက်အဟက် ဟိုလေးကောင် မင်းတို့ နဲ့ လူစားချိန်းလိုက်ပြီ နောက်လူ မလာသေးသရွေ့ မင်းတို့ ဒီရေတွင်းမှာ နေပေတော့ နောက်သုံးနှစ်ကြာရင် မင်းတို့ လူစားချိန်းခွင့် ရှိတယ်" ဆိုတဲ့ အသံက မလှမ်းမကမ်းက သစ်ပင်ပေါ်ကနေ ထွက်လာခဲ့တယ်။

အသံကြားရာကို ကျော်ကြီး ကြည့်လိုက်တော့ အိပ်မက်ထဲမှာ မြင်လိုက်ရတဲ့ ဓားခုတ်ရာနဲ့ သရဲဖြစ်နေတယ်။

"လက်စသတ်တော့ ကျုပ်တို့ ကို လုပ်တာ ခင်ဗျားကိုး ကျုပ်တို့ သေအောင် ခင်ဗျားလုပ်တာ"

ကျော်ကြီးရဲ့ စကား အဆုံးမှာ ပဲ

"အလောင်းတွေ ရ လာပြီဟေ့ ရေတွင်းထဲမှာ အသက်ရှူ ကျပ်ပြီး သေတာ ဖြစ်မယ် လျာတွေထွက်ပြီး မျက်လုံးတွေ ပြူးနေကြတာ ကြည့်မကောင်းဘူး ကြောက်စရာကြီး"

"ဖယ်ကြ ဖယ်ကြ ရဲတွေ ရောက် လာပြီ "

ရွာသားတွေနဲ့ ရဲတွေက ကျော်ကြီးတို့ ရဲ့ အလောင်းကို စစ်ဆေးပြီး
အသက်ရှူ ကျပ်ပြီး သေတာလို့ ကောက်ချက် ချခဲ့ကြတယ်။

ကျော်ကြီးတို့ က အစိမ်းသေနဲ့ သေတာ ဆိုတော့ ရွာထဲကို မသွင်း
တော့ပဲ ရွာပြင်မှာ နှစ်ရက်ထားပြီးမှ မြေချဖို့ စီစဉ်ခဲ့တယ်။